

П Р И К А З В О Й С К А М Ф Р О Н Т А

№ 21.

Действующая армия.

От имени Президиума Верховного Совета Союза ССР за образцовое выполнение боевых заданий Командования на фронте борьбы с немецкими захватчиками и проявленные при этом доблесть и мужество, НАГРАЖДАЮ:

ОРДЕНЪМ КРАСНОГО ЗНАМЕНИ

1. Лейтенанта Гладштейн Якова Моисеевича.
2. Лейтенанта Горбунова Сергея Павловича.
3. Младшего лейтенанта Дегтярева Виктора Кирилловича.
4. Подполковника Дорошенко Сергея Сергеевича.
5. Лейтенанта Дробинина Бориса Афанасьевича.
6. Лейтенанта Золотарского Георгия Константиновича.
7. Старшего лейтенанта Кокановского Петра Фотиевича.
8. Лейтенанта Осадчук Григория Андреевича.
9. Лейтенанта Пучкова Ивана Дмитриевича.
10. Лейтенанта Хлопкова Василия Алексеича.

ОРДЕНОМ АЛЕКСАНДРА НЕВСКОГО

14. Старшего лейтенанта Зорожного Семена Михайловича.
15. Капитана юстиции Золотова Федора Дмитриевича.
16. Капитана Иванушкина Евгения Петровича.
17. Красноармейца Кобзева Григория Ивановича.
18. Лейтенанта Кудрявиц Анатолия Ивановича.
19. Майора Лебедева Александра Васильевича.
20. Майора Литвинова Виктора Ароновича.
21. Майора Линдина Якова Алексеича.
22. Майора Мальфанова Григория Антоновича.
23. Инженер-майора Мелешко Владимира Федоровича.
24. Майора интендантской службы Михайлова Василия Георгиевича.
25. Инженер-капитана Немченко Ивана Степановича.
26. Инженер-капитана Нечаева

ДО 70-РІЧЧЯ РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ І ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОГО ФЛОТУ

Незабаром Збройним Силам СРСР виповнюється 70 років. Славний бойовий шлях пройшла за цей період Радянська Армія. Для кожного юнака великою гордістю і почесним обов'язком була служба в армії. До неї ми старанно готувались, особливо захоплювала авіація. І ось, коли в 1939 році розпочала діяти школа планеризму Осати віахіму по підготовці льотного складу, десятки хлопців і дівчат записалися до неї. Було створено кілька груп. Цікаво проводили за-

няття висококваліфіковані інструктори Коцюбинський та Кохановський.

Пригадую, скільки у нас було невичерпного ентузіазму, гарячого бажання літати. У дні занять вставали із вранішньою рососою, робили з дерну гаражі для планерів, крок за кроком наполегливо оволодівали теорією і практикою польотів. Все було так цікаво і так захоплює...

Та ось війна... З болем, зі сльозами на очах снідали ми на консервацію свої плани.

Воєнні п'бді розгорталися блискавично. З планеристів були сформовані три колони, шлях яких проліг до Лубен, що на Полтавщині. Звідти ми розійшлися по різних військових частинах.

Багатьом так і не довелося повернутися до рідної домівки. Минають роки, а я й досі пам'ятаю своїх друзів планеристів Я. М. Христенка, Г. І. Свириденка, Л. П. Вздольського, А. Г. Халюка, О. М. Губську, О. І. Цимбалюка.

На пам'ять про дні, сповнені романтики, нагадує мені ця фотографія. Я прошу відгукнутися тих, хто навчався в планерній школі у 1939—1941 роках.

Моя адреса: м. Фастів, вулиця Семена Палія, 12, ВЗДУЛЬСЬКИЙ Леонід Антонович.